

הנחיית קבוצות – קורס מתקדם

סילבוס הקורס

קורס 17 4177 17 201

שנה"ל תש"פ, 2019-2020

תוכנית מ.א.

מורת הקורס:

גב' סופי אוריה בנימין

052-3760662

sophie.oria@gmail.com

שעת קבלה: ימי ד' 16:00-17:00

כללי

מועד הקורס: סמסטר ב' תש"פ, ימי ד' בין השעות 15:45-15:12 – אוניברסיטת חיפה

היקף הקורס: 4 שש"ס, 4 נק'.

הקורס יעסוק בדיסציפלינת הנחיית הקבוצות בקרב מקצוע הריפוי בעיסוק, תוך דיוק מתן המענים לצרכיו הייחודיים של מקצוע זה.

הקורס יושב בין שלושה רבדים:

רובד תיאורטי - במסגרתו יוצגו מודלים תיאורטיים מגוונים לשם העמקת ההבנה של שלבי התפתחות הקבוצה ותהליכי העמוקים, תוך שכלול יכולת הלומדות/ים לראות את צרכי ואפיוני היחיד בקבוצה, לצד הרחבת ההתבוננות על הקבוצה כשלם. **רובד מעשי** - יושם דגש על פיתוח כלים ומיומנויות להנחיית קבוצה בדרך חווייתית והתנסותית; הקבוצה הלומדת תזמן מרחב מאפשר לדיון ולניתוח התהליכים הקבוצתיים המתרחשים בקרבה, כאשר משתתפות/משתתפי הקבוצה ישולבו בהנחיה פעילה של הקבוצה.

רובד הדרכתי והיועצותי – הלמידה בקורס תאפשר הבאת תיאורי מקרים של הקבוצות אותן מנחות/ים משתתפי הקבוצה בשדה.

מטרות הקורס

1. גיבוש תפיסה רחבה אודות הרציונל לעבודה בקבוצות, תוך העמקת הידע, ההיכרות וההבנה של התיאוריה וזיהוי המשאבים הייחודיים בעבודה קבוצתית בקרב מרפאות/ים בעיסוק.
2. רכישת והעמקת כלים ומיומנויות הנחיית קבוצה כגון תכנון קבוצה, זיהוי תהליכים, תפקידים ושילוב התפתחות של קבוצה ועוד, תוך הבנת השפעתם על הפרט והקבוצה.
3. פיתוח מודעות אישית ובין-אישית בקבוצה, תוך בחינה רפלקטיבית של כל משתתף/ת את אישיותה/ו המקצועית/ת, סגנון ההנחיה המאפיין אותה/ו ואת כישוריה/ו הסובייקטיביים כמנחת/ה קבוצה.

תוצרי הלמידה הצפויים

1. ליזום / ליעל הקמת קבוצה מותאמת לצרכי לקוחות השירות.
2. להוביל (באופן אישי ו/או בקו-הנחיה), תהליך קבוצתי באמצעות כלים מקצועיים: לבנות מערך עבודה לקבוצה תוך הגדרת מטרות, יעדים ותוצאות מצופות, להנחות מפגשים קבוצתיים, לזהות תהליכים אישיים וקבוצתיים, לבצע התערבויות מותאמות, לעזור לפרט ולקבוצה להגשים מטרותיהם.
3. להשתמש במשוב, ברפלקציה אישית ובחשיבה ביקורתית, על מנת להעריך את תוצאות ההתערבות המקצועית ויעילותה.

דרישות ומטלות הקורס

- נוכחות חובה בכל המפגשים (בשל חשיבות התהליך הקבוצתי) והשתתפות פעילה - 10%
- הגשת עבודה בכתב - דו"ח תצפית רפלקטיבי על התהליך הקבוצתי הנשען על תיאוריה + רפלקציה בעקבות ההנחיה שהעברת - 90%
- הצגת סוגייה מתוך הנחיית קבוצה בשדה.
- על המשתתפים לקרוא את דו"ח התצפית לקראת כל מפגש.
- המשתתפים מתבקשים לקרוא לקראת המפגש את החומר התיאורטי של אותו מפגש (באחריות המשתתפים).

סטודנט/ית יקר/ה,

אם יש לך לקות למידה, מוגבלות או בעיה רפואית שעשויה להשפיע על לימודיך, ושביגה את/ה זקוק/ה להתאמות, אנא פנה/י לדיקנט הסטודנטים למדור נגישות ולקויות למידה: דוא"ל lda@univ.haifa.ac.il טלפון 04-8249265

לאבחון והתאמות בגין לקות למידה ו/או הפרעת קשב יש לפנות ליה"ל: דוא"ל mhait@univ.haifa.ac.il טלפון 04-8249022

אם יש ברשותך מכתב התאמות מהאוניברסיטה ואת/ה זקוק/ה להנגשה בקורס אנא פנה/י אליי בשעות הקבלה או בהודעת דוא"ל בסמוך לתחילת הקורס.

תכנית הקורס

מס'	תאריך	הנחייה	הצגת מקרה	הנושא
1	11.3.20			היכרות, קבוצה - למה ומדוע? רציונאל לעבודה בקבוצות, כסא המנחה רוזנוסר, נ' ונתן, ל' (1997). המפגש הקבוצתי הראשון Jacobs, E.E., Masson, R.L., & Harvill, R.L. (2006)
2	18.3.20			מודלים וגישות תיאורטיות בהנחיית קבוצות, סגנונות הנחייה בן נאה, נ', טל-סבן, מ' וקרן, נ' (2014) זיו י' ובהרב י' (2011) הגורמים הטיפוליים הקיימים בעבודה קבוצתית יאלום, א' (2006) שלבי התפתחות קבוצה Hepworth, D.H., Rooney, R.H., Dewbrry Rooney, G., & Strom-Gottfried, K. (9 th ed). (2013)
3	25.3.20	תחילת ההנחיות	תחילת הצגות המקרה	סוגיות וכלים בתכנון הקבוצה והקמתה בריל, מ' (1989) Hepworth, D.H., Rooney, R.H., Dewbrry Rooney, G., & Strom-Gottfried, K. (9 th ed). (2013)
4	1.4.20			תקשורת ומשוב בקבוצה רוזמן, מ', קלינגמן-זלצמן, נ' וחסון-פרנקל, ר' (1995) נורמות בקבוצה יאלום, א' (2006)

קונפליקטים, דילמות ופרדוקסים בעבודה קבוצתית, תתי קבוצות, התנגדות בקבוצה, התפר שבין הפרט בקבוצה והקבוצה כשלם יאלום, א' (2006)			22.4.20	5
תופעות מרכזיות ביחסים הבינאישיים המתקיימים בקבוצה – תפקידים בקבוצה יאלום, א' (2006) רוזנוסר, נ' (1997)			6.5.20	6
חשיפה עצמית בקבוצה יאלום, א' (2006)			13.5.20	7
יצירתיות בהנחיית קבוצות בנסון, ג'פ' (1992)			20.5.20	8
ביחד או לחוד? עקרונות לעבודה בקו-הנחיה קפלן, י' (2002) רוזנוסר, נ', ונתן, ל' (1997)			27.5.20	9
מנחה הקבוצה ותפקידיו בקבוצה זיו י' ובהרב י' (2011) *יאלום, א' (2006) רוזנוסר, נ' (1997)			3.6.20	10
רב תרבותיות והשלכותיה על הקבוצה קסן, ל' ולב, ר' (2002)			10.6.20	11
הערכת עבודת הקבוצה Hepworth, D.H., Rooney, R.H., Rooney, G.B., Strom-Gottfried, K., & Larsen, J.A. (7 th ed). (2007)			17.6.20	12
פרידה מקבוצה – סיום של תהליך התפתחות קבוצתי – עיסוק בסוגיית הפרידה מקבוצה ודרכים שונות לקיימה ביסון, ר' (2018) בנסון, ג'פ' (1992)			24.6.20	13

* הזכות לשינויים שמורה בהתאם לצרכי הלמידה

דגשים להנחיית קבוצה

1. משתתפי הקבוצה יתנסו בפועל בהנחיית קבוצת הלומדים
 2. משך ההנחיה - שעה
 3. מהלך ההנחיה:
 - א. תארי בקצרה ובאופן כללי את המפגש הקודם.
 - ב. נסחי והגדיר/י באופן ברור 'דילמה/ות מנחה' (ר' סעיף א'4) כבסיס לדיון. יש להציג את אופן התפתחות הדילמה ולנסח שאלות לדיון.
 - ג. יש לתכנן הפעלה אשר, **בייעוץ עם מורת הקבוצה**, תיקבע כמתאימה לקבוצה. ההנחיה תתנהל על פי שלבי התפתחות הקבוצה.
 4. בעקבות ההנחיה יתקיים **תהליך של דיון ומשוב** במשך 30 דקות. הפרמטרים למתן משוב על ההנחיה: מידת היצירתיות בהפעלת הקבוצה, מידת העניין שעוררה ההנחיה, שיטות ההתערבות בהן השתמשה המנחה, התאמת ההפעלה לשלב שבו נמצאת הקבוצה, יישום הנלמד בקבוצה.
- הערה: ייתכן ויהיו מצבים בהם יעלו תכנים משמעותיים מהקבוצה בתגובה לתצפית. במקרים כאלו, מצופה מהמנחים להיות קשובים למה שעולה בכאן ובעכשיו, ולהגמיש/להתאים הנחייתם בהתאם.**

דגשים להצגת סוגיה בקבוצה

1. על משתתפי הקבוצה להציג סוגיה/דילמה מתוך הנחיית קבוצה בשטח – מההווה או מהעבר.
2. יש לתאר הסוגיה/דילמה, לנתח אותה בקצרה ולהביאה לדיון קבוצתי. יש להישען על פריט ביבליוגרפי הולם ולהציג את הנקודות הרלוונטיות העיקריות.
3. משך ההנחיה – כחצי שעה.

נקודות לתצפית על המפגש הקבוצתי

ישלח למייל של המרצה: sophie.oria@gmail.com עד יום ראשון שלאחר התצפית בשעה 14:00.

(נא להקפיד לא לשלוח למייל של האוניברסיטה).

א. נקודות להגשה בכתב

- תאריך התצפית: _____
- שם מנחת המפגש: _____
- שם התצפיתנית: _____

1. נושא המפגש: להגדיר במספר מילים עד משפט. להוסיף תיאור/תמצית של מהלך המפגש- עד חצי עמוד. התקציר צריך להזכיר לקבוצה את רצף ההתרחשויות.
2. תהליכים קבוצתיים במפגש: שתיקות, קונפליקטים, תתי-קבוצות, תפקידים, נורמות, משובים, חשיפה, שיתוף וכו'. יש לבחור שני תהליכים משמעותיים במפגש, לתאר ולהדגים באמצעות סיטואציות רלוונטיות מהמפגש, ולהביא ציטטות בשם דוברן.
3. מהו האקלים הקבוצתי שנוצר? האם, לדעתך, הנחיית המפגש נעשתה באופן מותאם לשלב ההתפתחות של הקבוצה? נמק/י.
4. סכמו התערבויות המנחה (של המנחה ושל מורה הקבוצה). התייחסו להתערבויות מילוליות ולא מילוליות. נסה/י לאפיין, באם ניתן, את סגנון הנחיה של המפגש. ציין/י שתי פעולות הנחיה שקידמו את התהליך הקבוצתי, ושתי פעולות שעיקבו או אף מנעו את התפתחות התהליך הקבוצתי.
5. נסה/י שתי "שאלות/דילמות מנחה" העשויות להעסיק מנחה במפגש עליו צפיתם. על דילמות המנחה להתייחס לתהליכים הקבוצתיים שנוסחו בסעיף 2 ו/או לעצם תפקיד ההנחיה וכיצד הסוגיה עשויה להשפיע על הקבוצה.
6. יש לצרף סיכום אישי קצר. כאן המקום להביע מחשבות ותחושות אישיות שלא באו לידי ביטוי עד כה בדו"ח של התצפית.

יש להיעזר בחומר תיאורטי כדי להעשיר ולהעמיק את הידע וההבנה שלכם ושל הקבוצה. (4 פריטים לכל הפחות).

שימו לב: חשובה הבחנה בין עיקר וטפל. העיקר הוא להבחין במהלך התרחשות התהליך הקבוצתי, והאם וכיצד השפיעו מהלכים אישיים על התהליך הקבוצתי.

התצפית תועלה למודל ע"י מורה הקבוצה לפני השיעור.

**** על משתתפי הקבוצה לקרוא את התצפית לפני המפגש.**

**** שימו לב:**

יש להגיש דף רפלקטיבי על ההנחיה שבצעת – בדגש על הלמידה שהפקתם בעקבות ההנחיה והמשוב עד שבוע מתום ההנחיה.

בהצלחה ובהנאה!

חומרי הקריאה של הקורס

<p>היכרות, קבוצה - למה ומדוע? רציונאל לעבודה בקבוצות, כסא המנחה רוזנווסר, נ' ונתן, ל' (1997). קבוצה מהי – מושגי יסוד בפסיכולוגיה חברתית. בתוך נ' רוזנווסר ולי נתן (עורכים), הנחיית קבוצה – מקראה (עמ' 11-30). ירושלים: מרכז ציפורי. המפגש הקבוצתי הראשון Jacobs, E.E., Masson, R.L., & Harvill, R.L. (2006). <i>Group counseling. Strategies and skills</i>. Australia: Thomson. (Ch. 5. Getting started: The beginning stage and beginning phase, pp. 85-121.</p>
<p>מודלים וגישות תיאורטיות בהנחיית קבוצות, סגנונות הנחייה בן נאה, נ', טל-סבן, מ' וקרן, נ' (2014). המשגה חדשה להתערבות קבוצתית בריפוי בעיסוק: טיפול קבוצתי וטיפול בקבוצה. כתב עת ישראלי לריפוי בעיסוק 23(2) זיו י' ובהרב י' (2011). מסע קבוצתי. המדריך למנחה קבוצות. תל-אביב: גל. (פרק 1, 'הרציונל לעבודה בקבוצות'; פרק 2, 'סוגי קבוצות') הגורמים הטיפוליים הקיימים בעבודה קבוצתית יאלום, א' (2006). טיפול קבוצתי: תיאוריה ומעשה. ירושלים: כנרת. (פרק 1, 'הגורמים הטיפוליים', עמ' 21-38).</p>
<p>סוגיות וכלים בתכנון הקבוצה והקמתה בריל, מ' (1989). ערכת הוראה לשיעור "עבודה סוציאלית קבוצתית". חיפה: אוניברסיטת חיפה. (עמ' 66-76). Hepworth, D.H., Rooney, R.H., Dewbrry Rooney, G., & Strom-Gottfried, K. (9th ed). (2013). <i>Direct social work practice. Theory and skills</i> (Social work groups: Formation and assessment, pp. 282- 302). Australia: Thomson Brooks/Cole.</p>
<p>שלבי התפתחות קבוצה Hepworth, D.H., Rooney, R.H., Dewbrry Rooney, G., & Strom-Gottfried, K. (9th ed). (2013). <i>Direct social work practice. Theory and skills</i> (Ch. 16, Social work group interventions, pp. 485-507). Australia: Thomson Brooks/Cole.</p>
<p>תקשורת ומשוב בקבוצה רוזמן, מ', קלינגמן-זלצמן, נ' וחסון-פרנקל, ר' (1995). זהות אישית: עבודה עם מתבגרים. תל אביב: אוניברסיטת תל אביב: רמות. (עמ' 159-166). נורמות בקבוצה יאלום, א' (2006). טיפול קבוצתי: תיאוריה ומעשה. ירושלים: כנרת. (פרק 5, המטפל: משימות יסוד, עמ' 134- 153).</p>
<p>קונפליקטים, דילמות ופרדוקסים בקבוצה, תתי קבוצות, התנגדות, התפר שבין הפרט בקבוצה והקבוצה כשלם יאלום, א' (2006). טיפול קבוצתי: תיאוריה ומעשה. ירושלים: כנרת. (פרק 12, 'הקבוצה המתקדמת', עמ' 344- 371 [יית-קבוצות"] ["עיונות בקבוצה הטיפולית"]]).</p>
<p>תופעות מרכזיות ביחסים הבינאישיים המתקיימים בקבוצה – תפקידים בקבוצה יאלום, א' (2006). טיפול קבוצתי: תיאוריה ומעשה. ירושלים: כנרת. (פרק 13, 'חברי קבוצה בעייתיים', עמ'</p>

<p>388-401). רוזנוסר, נ' (1997). תפקידים חברתיים בקבוצות פסיכותרפיה. בתוך: נ' רוזנוסר ולי נתן (עורכים), הנחיית קבוצה – מקראה (עמ' 221-237). ירושלים: מרכז ציפורי.</p>
<p>חשיפה עצמית בקבוצה יאלום, א' (2006). טיפול קבוצתי: תיאוריה ומעשה. ירושלים: כנרת. (פרק 5, 'המטפל: משימות יסוד', עמ' 144-148); פרק 12, 'הקבוצה המתקדמת', עמ' 371-379 ['חשיפה עצמית']).</p>
<p>יצירתיות בהנחיית קבוצות בנסון, ג' פ' (1992). יצירתיות בעבודה עם קבוצות. קריית ביאליק: אח. (פרק 8 עמ' 153-168). בנסון, ג' פ' (1992). יצירתיות בעבודה עם קבוצות. קריית ביאליק: אח. (פרק 9 עמ' 169-192). בנסון, ג' פ' (1992). יצירתיות בעבודה עם קבוצות. קריית ביאליק: אח. (פרק 10 עמ' 193-219).</p>
<p>ביחד או לחוד? עקרונות לעבודה בקו-הנחיה קפלן, י' (2002). הנחיה בקו בעבודה קבוצתית עם נוער מנותק, מניתוק לשילוב, (11) 45-57. רוזנוסר, נ' ונתן, ל' (1997). הבניית קו – הנחיה בהדרכה בעבודה סוציאלית. בתוך: נ' רוזנוסר ולי נתן (עורכים), הנחיית קבוצה – מקראה (עמ' 385-397). ירושלים: מרכז ציפורי.</p>
<p>מנחה הקבוצה ותפקידיו בקבוצה זיו י' ובהרב י' (2011). מסע קבוצתי. המדריך למנחה קבוצות. תל-אביב: גל. (פרק 15, 'אישיות המנחה והשפעתו על הקבוצה', עמ' 201-209) *יאלום, א' (2006). טיפול קבוצתי: תיאוריה ומעשה. ירושלים: כנרת. (פרק 17, 'הכשרת המטפל הקבוצתי', עמ' 531-551). רוזנוסר, נ' (1997). מנחה הקבוצה. בתוך: נ' רוזנוסר ולי נתן (עורכים), הנחיית קבוצה – מקראה (עמ' 299-311). ירושלים: מרכז ציפורי.</p>
<p>רב תרבותיות והשלכותיה על הקבוצה קסן, ל' ולב, ר' (2002). עבודה קבוצתית בחברה רב תרבותית. בתוך: לב-ויזל, ר', קסן, ל' (2002), עבודה קבוצתית בחברה רב תרבותית (243-251). תל אביב, צ'ריקובר.</p>
<p>הערכת עבודת הקבוצה Hepworth, D.H., Rooney, R.H., Rooney, G.B., Strom-Gottfried, K., & Larsen, J.A. (7th ed). (2007). <i>Direct social work practice. Theory and skills</i>. Australia: Thomson Brooks/Cole. (Ch. 11, Forming and assessing social work groups, pp. 297-309).</p>
<p>פרידה מקבוצה – סיום של תהליך התפתחות קבוצתי – עיסוק בסוגיית הפרידה מקבוצה ודרכים שונות לקיימה ביסון, ר' (2018). מפגש אחרון ופרידה. תהליך הפרידה בסיום הטיפול הקבוצתי. מקבץ כתב העת הישראלי להנחיה ולטיפול קבוצתי, 23(2), 89-108. בנסון, ג' פ' (1992). יצירתיות בעבודה עם קבוצות. קריית ביאליק: אח. (פרק 7 עמ' 144-152).</p>

מיומנויות הנחייה

Corey, G. (1990) Theory and Practice of Group Counseling (3rd). Wadsworth
בתוך: בריל, מ. (1999) "הקמת קבוצה והנחייתה" – חומר עזר לקורס: עבודה סוציאלית
קבוצתית, יוזמה בע"מ, אוניברסיטת חיפה

מטרות ותוצאות	תיאור	מיומנות
לעודד אמון ופתיחות אצל משתתפי הקבוצה.	האזנה לתקשורת מילולית ובלתי מילולית ללא שיפוט.	הקשבה פעילה
כדי לקבוע אם המנחה הבין נכון את דברי המשתתף, לספק תמיכה והבהרה.	חזרה במילים אחרות כדי להבהיר את משמעות הדברים.	ניסוח מחדש
לסייע למשתתף למיין רגשות ומחשבות סותרות ומבלבלות. להגיע להבנה משמעותית לגבי המסר.	תפיסת מהות המסר ברמה הרגשית והחשיבתית: פישוט המסר של הפונה ע"י מיקוד בעיקר המסר.	הבהרה
למנוע קיטוע של השיחה ולתת כיון שיספק המשכיות ומשמעות לשיחה.	חיבור בין המרכיבים החשובים בדברי המשתתף.	סיכום
לעודד חקירה עצמית עמוקה יותר: לספק נקודת ראות חדשה להבנת ההתנהגות.	שימוש בשאלות (פתוחות-סגורות-עקיפות), אשר יוליכו לחקירה עצמית של ה"מה" וה"איך בהתנהגות.	תשאול
לעודד חקירה עצמית כנה: למצות את הפוטנציאל הקבוצתי במלואו: להביא למודעות סתירות פנימיות.	אתגור המשתתפים לבחון פערים בין השפה המילולית לבלתי מילולית. בחינה של מידע סותר או מסרים סותרים.	עימות
לאפשר לחברי הקבוצה לדעת שהם נשמעים ומובנים מעבר לרמה המילולית.	הבעת תוכן הרגשות והבנתן.	שיקוף רגשות
ליצור אוירה שתעודד את החברים להמשיך להתנהג באופן הרצוי, לספק סיוע כאשר המשתתף מתמודד עם קשיים, ליצור תחושת אמון.	סיפוק עידוד וחיזוק	תמיכה
לטפח אמון במערכת היחסים הטיפולית. לשדר הבנה, לעודד רמות עמוקות יותר של חקירה עצמית.	הזדהות עם הפונה תוך קבלת מסגרת ההתייחסות שלו.	התייחסות אמפתית
להגביר תקשורת יעילה בין חברי הקבוצה: לסייע לחברים להשיג מטרותיהם בקבוצה.	פיתוח תקשורת בהירה וישירה בקבוצה: סיוע לחברים לקבל על עצמם את האחריות לכיוון שאליו הולכת הקבוצה.	אפשר

יוזמה	נקיטת יוזמה לעוד השתתפות החברים בקבוצה ולהציג כיוונים חדשים בקבוצה.	להימנע ממשגים לא רצויים בקבוצה. להגביר ולהאיץ את התהליך הקבוצתי.
הצבת מטרות	תכנון מטרות ספציפיות עבור התהליך הקבוצתי וסיוע למשתתפים להגדיר מטרות ממשיות ומשמעותיות.	לתת כיוון לפעילות הקבוצתית: לסייע בידי החברים לברור ולהבהיר את מטרותיהם.
הערכה	הערכת התהליך הקבוצתי המתמשך.	להגביר מודעות עצמית והבנה טובה יותר של כיוון הקבוצה.
הצעה	מתן עצה ומידע, כיוון ורעיונות להתנהגות חדשה.	לסייע בידי החברים לפתח כיווני חשיבה וכיווני פעולה חלופיים.
הגנה	לגונן על החברים מפני סיכונים פסיכולוגיים מיוחדים הקיימים בקבוצה.	להזהיר חברים מפני סיכונים אפשריים הקשורים בהשתתפות בקבוצה, להפחית סיכונים אלו.
גילוי עצמי	חשיפת תגובות לאירועים של "כאן ועכשיו" בקבוצה.	להקל על רמות עמוקות יותר של אינטראקציה קבוצתית, ליצור אמון, להדגים דרכים בהן אדם יכול להציג עצמו בפני אחרים.
היות מודל לחיקוי	להתנהג בצורה הרצויה תוך כדי נקיטת פעולה.	להוות דוגמא להתנהגות רצויה, להוות השראה לחברי הקבוצה על מנת שיפתחו את הפוטנציאל שלהם.
תקשורת	הימנעות מתקשורת מילולית ובלתי מילולית שאינה תורמת לקבוצה.	לאפשר לחברי הקבוצה חשיבה עיבוד ועיכול של המתרחש בקבוצה. מיקוד וחידוד הדברים. לשלב חומר בעל עוצמה רגשית ולסייע לחברי הקבוצה כיחידים ולקבוצה כשלים להתמודד עם משאביה.
סיום	הכנת הקבוצה לסיום המפגשים ולפרידה.	להכין את החברים לעיבוד, לאינטגרציה ויישום של הלמידה בקבוצה ולחיי היומיום.